

Eesti Liikumispuudega Inimeste Liidu üldkoosoleku protokoll nr 2/2016

18.11.2016, Endla 59, Tallinn
Algus kell 11.00, lõpp kell 14.30

Üldkoosolekust võtsid osa:

1. Järva Liikumispuuetega Inimeste Selts
Siina Trutin
2. Läänemaa Invaühing
Madis Ott
Nina Ott
Indrek Huul
Tiia Treimann-Differt
3. Lääne-Harjumaa Invaühing
Jaane Põldme
Liilia Jakovleva
4. Ida-Harjumaa Invaühing
Agnes Valgiste
Anne Mölder
5. Saue Linna Invaühing
Heiki Lumilaid
Liia Lumilaid
6. Pärnumaa Invaühing
Nelja Kondakova
Ene Veerema
7. Rakvere Liikumispuudega Inimeste Ühing
Koidula Saun
8. Rapla Linna Puuetega Inimeste Selts
Vladimir Korolkov
Marju Jaanimets
9. Saare Maakonna Invaühing
Liia Põldemaa
10. Tallinna Invaspordiühing
Rita Goruškina
Arko Vool
Sulev Kuuskmäe
11. Tallinna Liikumispuudega Inimeste Ühing
Sven Reemet
Villu Urban
Andrus Seppam
12. Tapa Liikumispuudega Inimeste Ühing
Vaike Hiet
Jaan Hiet
13. Tartu Liikumispuuetega Inimeste Ühing
Heldur Otsa
Ülle Valvar

- Monika Siruli
Maire Hendrikson
Piia Jürgenson
14. Tõrva Puuetega Inimeste Liit
Ljubov leppik
Ülo Leppik
Silvi Hurt
15. Võru Maakonna Invaühing
Uno Laansoo
16. Võru Ratastooliklubi
Heli Kürsa-Marjak
17. Valga Liikumispuuetega Inimeste Selts
Helle Keek
Saima Öpik
Jaanus Kase
Kalev Taitis
Elvi Peterson
18. Põlvamaa Invaühing
Liivia Vaas
19. Pärnu Ratastooliklubi
volitus Pärnumaa IÜ- le
20. Otepää IÜ
volitus Valga LIS-ile

Juhatuseliikmed: Indrek Tarand, Jüri Lehtmets, Tiia Sihver, Tom Rüütel, Hedi Gehrke, Ülle Valvar

Tegevjuht: Auli Lööke

Vabatahtlikud: Derby Taimela, Merike Sala, Evely Kaibald

Kutsutud: Veiki Laan, Kaido Siilbek, Jako Stein, Tõnu Karu, Katrin Aedma

Üldkoosolekult puudusid esindajad järgmistest ühingutest:

1. Liikumispuudega Laste Tugiühing
2. Viljandimaa Invaühing
3. Viljandi Ratastooliklubi
4. Narva Invaühing EENAR

LISA 1 Üldkoosolekul osalejate nimekiri

Koosolekuks valmistudes oli liikmetel võimalik lugeda liidu kodulehelt www.elil.ee Eesti Liikumispuudega Inimeste Liidu 2013-2015 tegevusaruandeid.

Kohaloleku kontroll näitab, et koosolek on otsustusvõimeline, 24st liikmesühingust on esindatud 20, neist 2 volitusega (Otepää Invaühing ja Pärnu Ratastooliklubi).

Koosoleku juhatajaks valiti ELIL juhatuse esimees Indrek Tarand ja protokollijaks ELIL vabatahtlik Merike Sala.

Üldkoosolekule esitati kinnitamiseks järgmine päevakord:

Päevakord:

- ELILi juhatuse aruanne tegevusest 2013-2016 Indrek Tarand, juhatuse esimees
- ELILi presidendi valimine
- ELILi juhatuse valimine
- ELILile audiitori kinnitamine

Indrek Tarand: Päevakorda on palunud muudatuse tegemist Tartu LIÜ esimees Heldur Otsa, kes soovib rääkida Tartu ühingust. Teen ettepaneku peale juhatuse valimist koosolekut mitte lõpetada ja lasta Heldur Otsal rääkida enne infotundi. Seoses sellega läheks koosolek veidi pikemaks.

Üldkoosolek otsustas lisada H. Otsa sõnavõtu teise päevakorrapunktina ja kinnitas järgmise päevakorra:

1. ELILi juhatuse aruanne tegevusest 2013-2016
juhatuse esimees	Indrek Tarand,
2. Tartu LIÜ tegevusest
Otsa	Heldur
3. ELILi presidendi valimine	
4. ELILi juhatuse valimine	
5. ELILile audiitori kinnitamine	

1. Juhatuse aruanne tegevusest 2013 – 2016

Indrek Tarand lahkuva juhatuse esimehena andis ülevaate ametis olnud 3 aastast:

22.11.2013 valis üldkoosolek 7-liikmelise juhatuse koosseisus Indrek Tarand (esimees) ja liikmed Tiia Sihver, Ülle Valvar, Hedi Gehrke, Tom Rüütel, Jüri Lehtmets ja Heldur Otsa. Heldur Otsa esitas tagasiastumise palve 2015 aasta kevadisel üldkoosolekul, asendusliiget üldkoosolek ei valinud.

Töövaldkonnad jaotati järgnevalt:

1. Puuetega inimeste õigused inimõigustest lähtuvalt	Indrek Tarand
2. Haridus (k.a. elukestev õpe, täiend- ja ümberõpe)	Tom Rüütel
3. Sotsiaalteenused ja –toetused	Jüri Lehtmets
4. Tööhõive; ligipääsetavus; transport ning parkimisprobleemid	Heldur Otsa
5. Abivahendid ; ühistransport	Tiia Sihver
7. Rehabilitatsioon ja taastusravi	Ülle Valvar
8. IT temaatika	Hedi Gehrke

ELILi tegevuse põhikirjaliseks eesmärgiks on liikumispuudega inimeste inim-, kodaniku-, sotsiaalsete ning majanduslike õiguste kaitsmine ja oma liikmete ja liikmeskonna huvide eest seismine. Tegevusprogrammi aluseks on liikumispuudega inimeste inimõigused, inimväärikus, teistsuguse aktsepteerimine.

Miinused

1. Organisatsiooni liikmeskonna vähenemine, tendents on jätkuv:

2013 – 2000 üksikliiget

2014 – 2248 (liikmete arvu tõus on tänu Narva ühingule, kes liitus 216 üksikliikmega)

2015 – 2153
2016 – 2016

2. Liitu kuuluvate ühenduste arv langeb

2013 kuulus liitu 25 liikmesühingut

2014 liitus ELILiga Narva Invaühing EENAR

2014 kustutati registrist Nissi Invaühing (lõpetas tegevuse)

2016 arvas juhatus liikmeskonnast välja Viljandi Linna Invaühingu ja Viru Valere. Põhjuseks tegevuse puudumine ja liikmemaksu tasumata jätmine

2016 kuulub liitu 24 liikmesühingut

3. Baasrahastus on püsikulude katmiseks vähene. Baasrahastus saadakse läbi **Eesti Puuetega Inimeste Fondi** (selle rahaga kaetakse liidu tegevuskulud, veebilehe haldamine ja osaliselt koolituste, tänuürituse ja Käsmu pere-laagri kulud). Baasrahastus viimastel aastatel:

2012 – 25 694

2013 – 20 293

2014 – 23 738

2015 – 24 982

2016 – 25 531

Liidul pole olnud rahalisi ressursse oma liikmesühingute materiaalseks toetamiseks.

4. Tegevtootajate nappus

ELIL otsib uut tegevjuhti ja tegevjuhi abi, kes alustaksid tööd jaanuaris 2017. Senine tegevjuht soovib jätkata poole kohaga (nõunikuna). Praegu on abiks kaks vabatahtlikku.

5. Vähene ürituste arv, kus kokku saaksid ühingute inimesed, omavahelise suhtlemise vaegus. Üheks põhjuseks ressursside vähesus, st ka ühingute vähene rahastamine, transpordi suured kulud. Paljud 2013-2016 kirjutatud täiendavad projektid ei saanud rahastust.

6. SA Karaski Keskuse tegevus lõpetati 2015. aastal, registrist kustutati 2016 a. Müügist laekus ELILile 65 535 €, mis on ELILi pangakontol ja ootab häid ideid.

7. Liit on jäänud stagnatsiooni, uuel juhatuselt oodatakse palju!

Plussid

1. Liitu juhatusse kuuluvad puudega inimesed, kes tunnevad ja tunnetavad probleeme sügavuti.

2. Liidul on hea maine, liitu kaasatakse igal tasandil puudespetsiifiliste probleemide lahendamisse, küsitakse ekspertarvamusi ja nõu. Liit on nähtav ka meedias.

3. ELIL käivitas rehabilitatsioonikeskuse (aadressil Kajaka 4), mis aastast 2015 toimib täies mahus ja edukalt. Rehabilitatsioonikeskus on sel aastal ETV saate Jõulutunnel poolt kogutava annetuse saaja.

4. Liit viis 2013-2016 ellu kõik põhilised planeeritud tegevused (tänuüritused, pere-laagrid Käsmus, noorte rehabilitatsioonilaa-grid, koolitused liikmesühingutele). Töötukassa partnerina on tehtud koolitusi asutustele ja ettevõtetele (peamiselt motiveerimaks tööandjaid tööle võtma puudega inimesi). Liit osaleb edukalt töötukassa hangetes.

5. Suuremad projektid ja tegevused 2013-2016

- Mihkel Aitsami elulooraamatu väljaandmine (2014) M. Aitsam lahkus meie hulgast 27.08.2013.
- Koguperefestival "Puude taga on inimene" (2013 ja 2016).
- ELIL 25 – Lennusadamas 21.04.2014.
- Piketid üle Eesti 17.06.2014. Seotud töövõimereformi puudutava seadusandlusega, kus ei arvestatud puudega inimeste arvamusi. Laialdane meediakajastus.
- Allkirjade kogumine petitsioonile (pöördumine tööealiste puudega inimeste, töövõimetuspensionäride ja omastehooldejate kaitseks töövõimereformi rakendumisel) ja 20.10.14 allkirjade ja pöördumise üleandmine Riigikogule.
- 06.11.14 Riigikogu istungi päevakorras olulise tähtsusega riikliku küsimuse "Töövõimereformist ja puuetega inimeste olukorrast" arutelu.
- Riigikogu valimised 2015 – Riigikogusse kandideerisid sõltumatutena IRLi koosseisus puudega inimesed, sh T. Sihver.
- Projekt Töövõimereformi toetavate koolituskavade väljatöötamine (2016).
- Kogemusnõustajate koolitus (2016)

6. Liit on säilitanud oma sõltumatuse, pole sidunud end ühegi erakonnaga.

Juhatuse liikmete sõnavõttud:

Tom Rüütel:

Mis puudutab haridust ja ümberõpet, siis tegelikult on nii, et ülikoolides õpib aina enam liikumispuudega inimesi. Ja me teame seda, et tase on üsna erinev. Lipulaevaks on TTÜ, kus on ligipääsetavust mitte ainult liikumispuudega inimestele vaid ka pimedatele ja kurtidele, edendatud Sven Kõllametsa eestvedamisel. TTÜ nii öelda sabas longib ka Tallinna Ülikool, mille töögrupis olen ka ise olnud ja kus me oleme rääkinud puuetega inimeste takistustest. Takistusteks on veel lift vanas majas ja trepironija. Need on väga visad sündima. Üldiselt on inimese enda asi, kuidas õppejõud temaga arvestab. Kahjuks peame me väga palju ise enda eest seisma ja kui me enda eest seisame, siis saavad teised meiega arvestada ja kasvada meiega koos. Liikumispuudega õppureid on järjest rohkem.

Ümberõppe koha pealt. Just mõtlesin, et käisin Toompeal ja võitlesin töövõimereformi vastu. Nüüd töötan ise töötukassas ja näen, et tegelikult selliseid ümberõppe võimalusi on vajaduspõhiselt. Inimestel puudub arusaam, mida nad tegelikult teha tahaksid ja millisesse ametisse nad ümber õppida tahaksid. Toon näite: kui sa enam jalgel ei seisa, siis ei tähenda see seda, et peaksid hakkama telefonimüügiga tegelema, või kui käed hästi töötavad, siis sobid jube hästi puutööd tegema või floristik. Tegelikult karjäärinõustamine ja endas selguse saamine on võtmesõna. Karjäärinõustajad on olemas igas maakonnas ja ümberõppe üle saab rääkida ja arutada. Ja ka rahalisi võimalusi selleks on kuni aastani 2021 kindlasti.

Selle üle me ei hakka siin rääkima, kuidas inimene kuskilt Põlvamaa tagakülalt karjäärinõustajani jõuab või kuidas ta hakkab koolitustel käima. Üldine ligipääsetavus transpordi näol on kehv.

Kolm aastat on olnud põnev, millegi eest otseselt häbi tundma ei pea. Ise tunnen, et liit liigub oma loomulikkude rada ja praegu on see mõõnaperiood, kuid mõõnale järgneb alati tõus ja tuleb järgmine mõõn. Pisut kehva alatooniga ma lõpetan, aga sitt on väetis meie tulevikule.

Jüri Lehtmets:

Pean samuti tunnistama, et 3 aastat on olnud põnev. Ise olen kõige rohkem tegelema ühistranspordi teemadega. Olen näiteks Pärnus ühistranspordi teema püstitanud seal, kus kohalikud n.ö olid juba alla andnud. Sattusin proovima ja selgus, et päris madalapõhjalist bussi polegi. Suur ja hea sõnum on see, et juulis või augustis on loota, et ka sinna tulevad kaldteega bussid.

Sama teemat olen proovinud bussidega Tallinnas. Jätkuvalt sõidan ise igapäevaselt ühistranspordiga ja olen kohtunud erinevate juhtivate osapooltega. Loodan sellega ka edaspidi tegeleda ja edasi liikuda.

Tallinnas isikliku abistaja teenus ja invatransport pole eriti edasi arenenud, seis on sama kui selle algatanud Jaak Võsa ajal. Rahastusmahud on jäänud samaks. See on kurb. Abivajaduse koha pealt tuleks leiutada oma lähenemisi, kuidas selle probleemiga toime tulla. Puudega inimesed peaks ise sammukese edasi mõtlema, et pigistada antud võimalustest välja maksimum.

Hedi Gehrke:

Kõigepealt tänan teid, et mind usaldasite, sest aastaid aktiivsest tegevusest eemal olnuna ei olnud tagasitulek lihtne. Minu üheks valdkonnaks olid IT-küsimused. Alates liidust ja ühingutest on toimivate arvutite vajadus suur. Liit sai häid kasutatud programmitühje arvuteid. Programmid tuli ise peale installeerida. Vaja oli IT mehi. Vabatahtlikud Madis Altroff ja Sven Reemet püüdsid aidata, aga ajanappusest jäi asi katki. Esitasin 2014 aasta maikuu juhatuse koosolekul ülevaate IT alasest halvast seisust, lahendusi ei leidunud.

Minu ülesandeks oli juhatuse koosolekute protokollimine. Juhatuse kodukord nägi ette iga kuu teisel reedel kogunemise koosolekuks. Kolme aasta jooksul oli koosolekuid 30. Nii tihe kooskäimine tekitas probleeme töөлkäivatele juhatuse liikmetele koosolekule tulekuks aja leidmisel.

Tegevusi oli palju, teemad tulised. Osalesin pea kõikidel üritustel: Toompea pikettidel, Riigikogu istungil jne. Liit suutis teha ennast nähtavaks. 2014 aasta septembris külastasime Elroniga Narva ühikut EENAR. Koju sõites ei saanud rongi ja perrooni suure kõrguste vahe tõttu Jüri iseseisvalt rongile. Kasutati inimjõudu. Sellest seiklusest minu tehtud videomaterjal jõudis tänu Sven Kõllametsale Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi ametnikeni. Rahad leiti kiiresti ja Narva jaam sai ratastoolisõbralikuks.

Tänan väga huvitava, tegusa ja uusi kogemusi andnud kolme aasta eest!

Tiia Sihver:

Esimene asi, mis mulle meenub, on rehabilitatsioonikeskus. 2014 aasta lõpus sai seda käivitama hakatud ja 2015 läks töösse. Sel aastal on rehabilitatsioonikeskus Jõulutunnelis, kus hakkame koguma raha ligipääsetava treeningusaali tarbeks. Loodame, et selle raames saame alustada ka Tartusse keskuse tegemist.

Välja sai antud Mihkel Aitsami elulooaamat, mida esitleti M. Aitsami sünniaastapäeval. Seal on kirjas kogu Eesti inva-ajalugu.

Osaletsin aktiivselt projektijuhina kogupereüritusel Puude taga on inimene. Osaletsin ka piketil töövõimereformi kava vastu, sest selles oli palju puudusi.

Tegime läbi katse osaleda Riigikogu valimistel. Eesmärk oli saada Tiina Kangro riigikogusse valituks. Tiina Kangro kogus väga palju hääli, aga sellele vaatamata Riigikogusse ei pääsenud.

Osaleme aktiivselt töötukassa hangetes. Esimene ja suurim oli kogemusnõustaja koolitus. Käime hästi palju koolitamas tööandjaid. Sinna on kaasatud kõik puudeliigid.

Ülle Valvar:

Tuleb välja, et mina pidin rehabilitatsiooni ja taastusraviga tegelema. Minu südamesoov ja igapäevane tegevus on ikkagi ligipääsetavus ja isikliku abistaja teenus. Rehabilitatsioonist võin öelda niipalju, et tööalane rehabilitatsioon toimib, selleks raha töötukassal on ja sinna võib igaüks minna, kes soovivad tööd teha. Olen ise korra käinud ja nüüd lähen uuesti. Olen kasutanud ära oma kogemusnõustaja koolitusest saadud oskusi. Ma ei ole teinud suuri projekte ega suuri kampaaniaid. Olen inimestega üksikult väga palju rääkinud, nõustanud, suhelnud. Ma arvan, et silmast silma rääkimine aitab ka väga palju. Mul on raske olnud, aga olen liidu töö jaoks oma töögraafikut hea meelega muutnud. Teen pikemaid tööpäevi, et reeded oleksid liidu juhatuse koosolekule tulemiseks vabad. Ja ma teen seda edasi heameelega. Tunnistan ka, et praegu on väike mõõn, aga mõõnale järgneb alati tõus. Uue juhatusega, ma arvan, et läheb paremaks.

Täpsustavad küsimused juhatuse liikmetele:

Villu Urban: Kõigepealt ütleksin, et Tallinna ühingu liikmete arv kasvab. Need, kes on astunud viimasel ajal ühingusse, on olnud põlised tallinlased. Jüri Lehtmets rääkis, et Tallinnas invatransport ei arene. Tegelikult Tallinnas arendati välja uus infosüsteem ja see areneb päris jõudsalt. Arendatakse ka ühistransporti.

Heiki Lumilaid: Kas päevakorras on ka rongide peatumine perroonil suvalises kohas? Ratastooliga seda hetke ära tabada, kus õige vagun on, on raske.

Hedi Gehrke: Meil on kogemus, et kui on teada, millises peatuses liigelda soovite, siis tuleb ette helistada ja öelda, sest osa perroone on lühikesed. Ja siis peatuvad rongid täpselt seal kohas, kus vaja on.

Jüri Lehtmets: Ilmselt on probleem, et rongid on erineva pikkusega ja siis on keeruline panna neid peatuma ühes kohas.

Heiki Lumilaid: Teine probleem on, et kunagi ei tea, kuskohast õige rong väljuma peab. Kui mina oma suure skuutriga perroonil olen, siis pean kogu aeg nihelema ja vaatama, kuhu poole tuleb liikuda ja kuidas ma minema saan, et kedagi alla ei ajaks. Infotablood on ju kaasaege tehnoloogiaga ja ei tohiks olla keeruline tabloole lisada info, kummale poole perrooni rong tuleb.

Indrek Tarand: Põhimõtteliselt on selle küsimusega antud tugev signaal, et uus valitav juhatuse peab rongiliikluse probleemidega tegelema.

Siina Trutin: Kui Sebe bussidele tõstukid peale pandi, siis oli neil ka bussijuhtide koolitus. Kas teiste firmade bussijuhtidele ka on selgeks tehtud, mis on liikumispuue ja kuidas seda süüakse?

Auli Lõoke: Siinal on täiesti õigus. Ühekordne koolitus ei ole pikaajaline. Bussijuhid ju vahetuvad ja tegelikult neid koolitusi ja korduskoolitusi peaksime me ise välja pakkuma. Ecoline bussijuhte koolitati, seal käis Sven Reemet juhte vene keeles koolitamas.

Indrek Tarand: Koolituse tööpõld ei kao mitte kuskile ja me peame seda kogu aeg tegema.

Sven Reemet: Väga palju on siiski kinni transpordifirmas endas. Nemad peavad ka tahet ilmutama, alles siis saame meie koolituse välja pakkuda.

Jaan Hiet: Kõik saabki alguse firmast. Kes on kokku puutunud Elroni teenusega ehk teavad, et 3 korda nädalas on Tartu-Tapa liinil olukord, kus rong võetakse maha ja asendatakse bussiga, aga bussi peale liikumispuudega inimene ei pääsegi, sest bussid pole selleks kohandatud.

Teiseks: bussijuht on transpordifirmas viimane lüli. Kõik hakkab peale juhtkonnast ja logistikust. Kõigepealt tuleb neile see asi selgeks teha ja alles siis liikuda edasi bussijuhtideni.

Rita Goruškina: Väga hea oleks kui Tallinnas tehtaks bussijuhtidele koolitusi. Kui bussijuht näeb, et tal on liikumispuudega inimene peatuses, ta ei vajuta sellele nupule, mis avaks kaldtee.

Villu Urban: Rita, me tegeleme Tallinnas selle asjaga.

Indrek Tarand: Meie küsimused ja kommentaarid peaks ennekõike keskenduma juhatuse liikmete üldisele töösuunale ja olema fokuseeritud organisatsiooni arendamise printsiibist.

Villu Urban: Millal saab liidul arengukava olema?

Tom Rüütel: Võin öelda, et pidime Jüriga selle eest seisma, aga ei saanud hakkama.

Indrek Tarand: Mitte ei saanud hakkama, vaid ei jõudnud faasi, kus see oleks terviklik ja heaks aluseks tänasele koosolekule. Poisid pusisid kõvasti, aga esitada praegu veel midagi ei ole.

2. Heldur Otsa ettekanne Tartu LIÜ tegevusest:

Tere ka minu poolt kõigile! Nagu ma Indrekule e-kirjas kirjutasin, siis väga paljud inimesed on selles mõttes uued, et nad on liidus olnud vähest aega. Liit loodi üle 20 aasta tagasi. Liidu loojateks oli 6 või 7 ühingut, kelle seas oli ka Tartu ühing. Tegelikult Tartus ja Tallinnas asi edenes juba ja piisavalt hästi, aga maakondlikud ühingud ei tulnud järgi. Sellepärast moodustatigi liit ja maakondades moodustati invaühingud. Mingi aja jooksul muutusid invaühingud liikumispuuetega inimeste ühinguteks. Kõik ühingute juhid olid liidu volikogus. See tähendas seda, et info liikus, kõik said täpselt teada, mis toimub, mis on tulemas. Mingil hetkel see asi muutus ja hakati juhatust valima valimiste teel. Isiklikult arvan, et seal tehtigi

viga. Toon konkreetse näite: juhatuses, kes täna lõpetas, ei olnud ühtegi ühingu juhatuse liiget. Need inimesed juhivad kõiki neid ühingu, aga ise ei teagi, mis ühingutes kohapeal toimub. Liidul peab olema arengukava ja tegevuskava. See tähendab seda, et meil on olemas visioon, mida me peame tegema, kuhu peaksime jõudma. Siis valitakse juhatus, kes asub seda ellu viima. Täna sel päeval on nii, et me valime täpselt samuti, nagu eelmisel korral uue juhatuse ja võib juhtuda, et tulem on ikka sama. Seni kuni pole tegevuskava ja arengukava, ei saa mitte midagi muutuda. Muutumine on see, kui õpitakse eelnevast, tehakse asju teistmoodi ja selle teistmoodi tegemise tulemus on muutus. See ei ole muutus, kui tulevad uued inimesed ja teevad täpselt sama asja edasi. Kõigepealt oleks vaja tegevused ära kaardistada ja vastavalt sellele siis ka juhatus valida. Alles siis saab juhatus hakata tegusid ellu viima.

Valimiste protseduuri kinnitamine

Üldkoosolek esitas hääletamiseks kaks ettepanekut juhatuse suuruse osas. Hääletamise tulemus:

1. seitsmeliikmeline (president/juhatuses esimees + 6 liiget) 16 häält poolt
2. viieliikmeline (president/juhatuses esimees + 4 liiget) 3 häält poolt
- 1 liige ei hääletanud

Üldkoosolek **OTSUSTAS:**

- Valida 7-liikmeline juhatus (president + 6 liiget) 16 häält poolt
- President ja ühtlasi juhatuse esimees valida avalikul hääletusel, kui kandidaate on üks
- Juhatuses liikmed valida salajasel hääletusel
- Häältelugemiskomisjon valida 3-liikmeline (Auli Lõoke, Vaike Hiet, Koidula Saun)

3. ELILi presidendi valimine

3.1 Presidendikandidaatide ülesseadmine

Auli Lõoke: nõusoleku kandideerimiseks on andnud Indrek Tarand. Rohkem presidendikandidaate ei esitatud, nimekiri suleti.

3.2 Presidendikandidaadi sõnavõtt ja küsimused presidendikandidaadile

Indrek Tarand: Üldjoontes ei ole saladuseks, et ma ei soovinud kandideerida, kuna ei suuda piisavalt liidu heaks teha. Kandideerin juhatuse liikmete palvel. Ilma suurema lubaduseta, et kohe läheb elu paremaks.

Mida ma tegema hakkam? Sama, mis siiani. Kuna Brüsselist ära tulla ei saa, jääb puudujääk erinevates kohtades käimisega. Koormus läheb juhatuse liikmetele, kes siiani sellega väga hästi hakkama on saanud. Kui liidul on probleeme, leian aja, et süveneda ja omi lahendusi pakkuda.

Mõelge mis liit me oleme, et peame nagu Kalevi korvpalliklubi, 1 neegri sisse ostma? Sest minu mõistes üks kodanikuühendus on selline, kus oma liikmetest valitakse nii juhatus kui ka juhatuse esimees. Ma arvan, et meie tulevik peitub endiselt selles, et me ei ole maakondlike rühmituste, liitude ja klubide ega ühingute esindusfoorum või katuseorganisatsioon, vaid me

oleme individuaalsete liikmete kogu. Ja ideaalis oleks hea, kui me ei võtaks liikmeks ainult liikumispuudega inimesi, vaid ka neid, kellel sellist puuet ei ole. Sellisel juhtumil teeksin mina teiega koostööd elupäevade lõpuni kui ma saaksin olla lihtne liige. Aga praegu, olude sunnil kandideerin ma presidendiks.

Toimus avalik hääletamine.

Üldkoosolek **OTSUSTAS**: valida ELILi presidendiks ja ühtlasi juhatuse esimeheks hääletustulemuste põhjal Indrek Tarand – 16 poolthäält, 1 vastuhäält, 2 erapooletut, 1 liige ei hääletanud.

4. ELILi juhatuse valimine

4.1 Nimekirja kanti seitse kandideerimiseks nõusoleku andnud inimese nime:

1. Tiia Sihver
2. Ülle Valvar
3. Sven Reemet
4. Veiki Laan
5. Tiia Treimann-Differt
6. Jako Stein
7. Monika Siruli

Arko Vool tegi ettepaneku Auli Lõokese kandidatuuri ülesseadmiseks. Auli Lõoke tänas ja teatas, et ei soovi juhatusse kandideerida.

Nimekiri suleti.

4.2 Juhatuse liikmekandidaatide sõnavõttud

Tiia Sihver: Teen kõike seda edasi, mida olen tänaseni teinud. Koostan koolituskavasid, jätkan hangetega ja seaduseelnõudega. Kuulun Rakvere ühingusse.

Ülle Valvar: Minu südameasjaks on kaks asja – et inimene saab iseseisvalt minna sinna, kuhu ta minna tahab ja inimene saab iseseisvalt koos isikliku abistajaga kõik oma toimingud ära teha, see tähendab, elada õnnelikult. Selleks on vaja ligipääsetavust ja isiklikku abistajat. Kõik sõltub sellest, kas sa tahad tööle minna, õppima minna – kõik sõltub siis sinust endast. Isikliku abistajaga minu arvates on Tartus hästi, nüüd peab asja ette võtma ka Tallinnas ja kõikides maakondades. Mulle meeldib ka kogemusnõustaja töö, mida teen individuaalselt neile, kes seda soovivad. Õiglustunne on mul keskmisest kõrgem, olen väga kriitiline ja jätkan täpselt samamoodi kui siiani.

Sven Reemet: Olen 10 aastat liikumispuudega. Olen Tallinna Liikumispuudega Inimeste Ühingu juhatuse liige. Seisan siin tänu liidule. Jäin ilma oma jalast, istusin kodus, elu mõte oli kadunud ja ma ei osanud kuskile poole pöörduda. Netist leidsin Auli kontaktid. Vaja oli teha rehaplaan ja Auli aitas need asjad kiirelt korda ajada. Sõber Veiki aitas rehabilitatsiooniga. Ja siis ma nägin, kuidas inimene, kes on toolis, ajab asju ja toimetab. See sai minu elu uue akna avamise hetkeks. Sellest ajast saati olen olnud liiduga koos. Tasapisi aidanud ja abistanud nii transpordi kui ürituste korraldamisega, viinud läbi koolitusi, olnud tehniline konsultant, andnud nõu, osalenud ka protestiaktsioonidel, saanud aasta vabatahtliku tiitli. Mulle meeldib,

et liidu sõna kui sellist kuulatakse. Olen osalenud mitmel ümarlaul, millest on tulnud 2 seaduse eelnõud. Sooviksin seda kõike hea meelega jätkata. Ma teen seda kõike niikuinii, selleks ei pea olema juhatuses, aga leian, et nii on lihtsam ja nendel asjadel on mõju rohkem. Minu teemaks oleks abivahendite teema, mis on hetkel seoses uute reformidega ligadi-logadi. Kindlasti aitan korraldada ka üritusi, ehk muuta ka Käsmu laagrit paremaks ja taastada meie vahvate vabatahtlike töö. Kindlasti aitan edasi viia ka koolitusi. Olen tegutsev inimene ja kavatsen tegutseda nagooni, kas siis juhatuses või ilma juhatuseta.

Veiki Laan: Võtan vabaduse rääkida endast veidi pikemalt. Hariduselt olen meremees. Nüüd on see koht, kus ma peaksin ennast kiitma hakkama, et kui tubli ja tark ma ikka olen. Tegelikult olen täitsa normaalne inimene. Enne seda, kui 17 aastat tagasi ratastooli kukkusin, olid minu tööd ja tegemised hoopis teistsugused. Ja ausalt öeldes, ega ma puudega inimesi siis väga tähele ei pannud. Aga siis, kui olin ühel rehabilitatsiooni sessioonil Haapsalus, pörkasin kokku Mihkel Aitsamiga. See oli murdepunkt minu elus. Auli on nagu käänd, heas mõttes. Temast ei saa ei üle ega ümbert. Ikka komistad tema otsa. Koostöös Auli ja Mihkliga võtsin endale mitte kohustuseks, aga meeldivaks võimaluseks käivitada Karaskil rehabilitatsiooniteenus. Maja oli võlgades ja saabuva talve ees oli suur hirm, kuna ei teadnud millega maja kütma hakata. Käivitasime rehabilitatsiooniteenuse. Vedasime seda vankrit 5 aastat. Olude sunnil tulin meeskonnast ära, aga maha jäi majanduslikult stabiilne ja hästi toimiv üksus.

Enda missiooniks pean tööhõivet, väga raske südamega ka rehabilitatsiooni.

Liidu tegevusest: on tore kuulda, et on praktiseeritud juhatus teematikate kaupa. Aga mulle jääb arusaamatuks, et kuidas mina näiteks Põlvast saan tegeleda ligipääsetavuse probleemiga Hiiumaal? Sellepärast toetan väga ettepanekut, et juhatus koosseis võiks olla 7-liikmeline. Minu arust võiks olla veel suurem, et juhatus kanduks üle Eesti. Mina võin ja tahan olla 3 maakonna hääletoruks- Valgamaa, Võrumaa, Põlvamaa. Meie 7-liikmeline juhatus peaks olema ruuporikastiks – kõik 7 inimest on hääletorud. Ja mida rohkem see juhatus laotub üle Eesti, seda parem on.

Tiia Treimann-Differt: Olen Läänemaalt ja teie seltskonnas olnud juba 17 aastat. Teie juures olen olnud vähem pildis, sest olen elukestev Juku ja õpin koguaeg peale. Mul on endal palju vajalikke elukogemusi enda ja oma lähedaste vajaduste suhtes. Vean Läänemaal ka vähiühingut ja olen tihedalt seotud kõikide nende probleemidega.

Jako Stein: Olen täitsa puhas leht. Ei ole kuulunud ühtegi liitu ega ühingusse. Ratastoolis olen natuke üle 10 aasta. Õppinud TTÜ-s ja töötan inseneribüroos. Pole väga toimuva kursis, aga luban, et õpin. Hakkame arengukavast pihta ja liigume edasi jupi kaupa.

Monika Siruli: Olen sügaval hinges tartlane, aga elan juba 3 aastat Pärnus. Täpselt 3 aastat tagasi seisin ka siin teie ees. Elu on edasi läinud ja nüüd ma tunnen seda, et kui enne andis ELIL mulle tuge, siis nüüd läbi oma kogemuste soovin ise teisi aidata. Kõige tähtsam tundub mulle hetkel tööhõive, rehabilitatsioon ja inimeste iseseisvus. On vaja, et kõikides Eesti paikades oleks võimalik isikliku abistaja teenus. Pärnus see mingil moel toimib, aga tuleb paremaks muuta. Näen, et koos ELIL-ga saaks neid probleeme lahendada.

4.3 Hääletamine ja hääletustulemuste teatamine

Salajaseks hääletamiseks tehti 15-minutiline paus. Hääletugemiskomisjon läks hääletussedeleid üle lugema.

Hääletugemiskomisjoni protokoll loeb ette komisjoni esimees A. Lõoke: Juhatuses kuus (6) liiget valiti salajase hääletamise teel. Kastis oli 19 kehtivat hääletussedelit.

Juhatuses liikmekandidaadid said hääli järgmiselt:

1. Tiia Sihver 17 häält
2. Ülle Valvar 18 häält
3. Sven Reemet 15 häält
4. Veiki Laan 15 häält
5. Tiia Treimann-Differt 12 häält
6. Jako Stein 16 häält
7. Monika Siruli 9 häält

Juhatuses liikmeteks valiti: Ülle Valvar, Tiia Sihver, Jako Stein, Sven Reemet, Veiki Laan, Tiia Treimann-Differt.

Hääletugemiskomisjoni protokoll allkirjad: Auli Lõoke, Vaike Hiet, Koidula Saun

Üldkoosoleku **OTSUS**: Hääletustulemuste põhjal on Eesti Liikumispuudega Inimeste Liidu juhatuses järgmiseks kolmeks aastaks valitud: Indrek Tarand (president, ühtlasi juhatuses esimees), Ülle Valvar, Tiia Sihver, Jako Stein, Sven Reemet, Veiki Laan, Tiia Treimann-Differt.

5. ELILile audiitori kinnitamine

Auli Lõoke: audiitori peab nimeliselt kinnitama üldkoosolek. 3 aastat on olnud audiitoriks vandeaudiitor Alar Heinaste firmast Grow Audit OÜ, kellega on olnud meeldiv ja tõine koostöö.

Üldkoosoleku **OTSUS**: kinnitada ühehäälselt ELILi audiitoriks vandeaudiitor Alar Heinaste firmast Grow Audit OÜ

LISA 1 Üldkoosolekul osalejate nimekiri

LISA 2 [Hääletugemiskomisjoni protokoll](#)

Koosoleku juhataja
Tarand
Protokollija
Sala

Indrek

Merike